

טור' גוטשטיין יששכר

2120142

בן חנה ושמואל

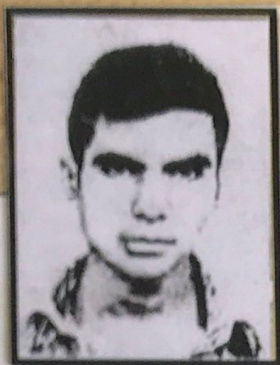
נולד ב- י' אדר ה'תשי"ג 25.2.1953

שרת בגדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- כ"ה בכסלו תשל"א 23.12.1970

בעת שירותו הצבאי.

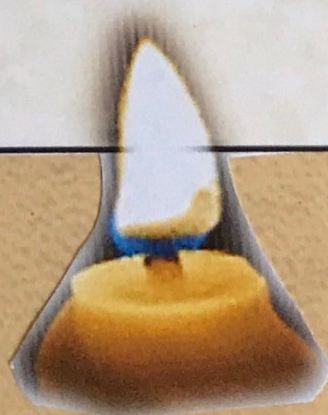
גוּסְשֵׁיִן יִשְׁשֶׁכֶר,

בן חנה ושמואל. יששכר נולד ביום י' באדר התשי"ג,
25.2.1953.

התגייס לחטיבת גולני. את הטירונות עבר בגדוד
"ניצני הגולן" (בא"ח 1).

יששכר היה חייל ברוחו ונשמתו, אחראי שדאג
לסביבתו לעיתים לפני צרכיו הוא, חייל ממושמע,
שהסתגל לסביבתו. היה אהוד על חבריו. גילה יכולות
יוצאות דופן, עם לכתו נוצרה תחושת החמצה גדולה.
יששכר נפל ב- כ"ה בכסלו תשל"א, 23.12.1970 בעת
שירותו הצבאי.

ייהי זכרו ברוך'

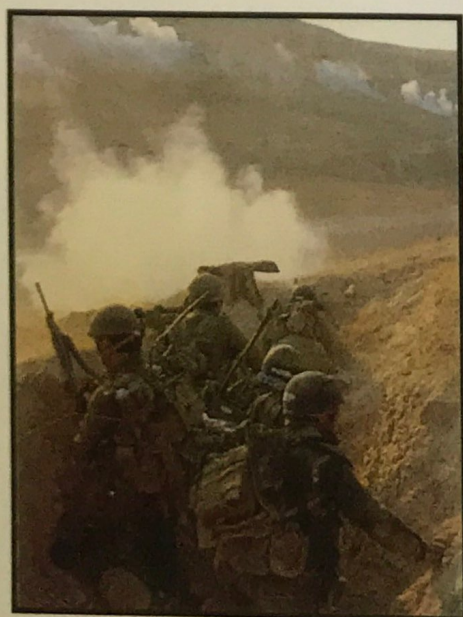
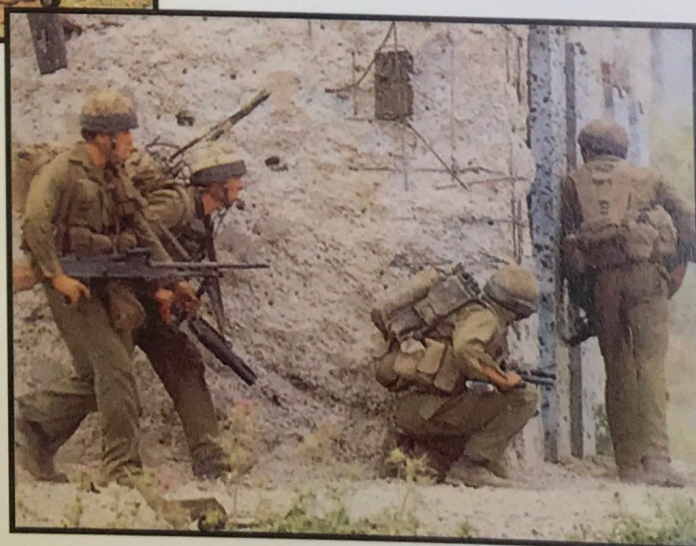
באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, סאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, כמבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קיסבק" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה ממסע, ממטווח, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "ציקי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב, בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, שג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

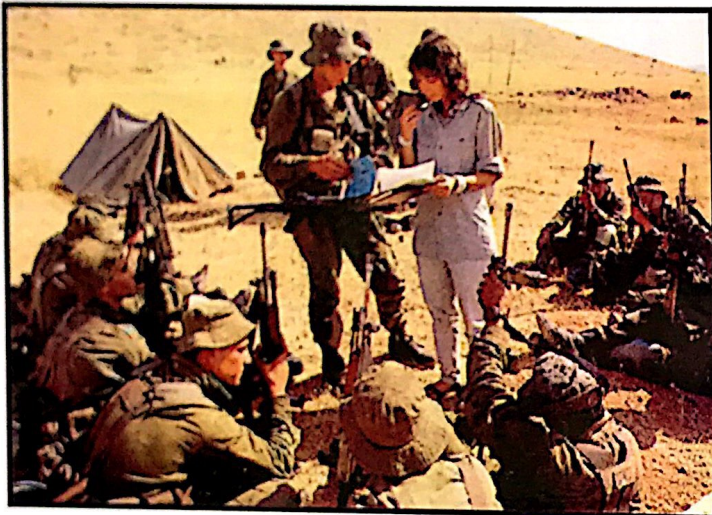
להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אימון ושגרה".

באימונים

באימונים

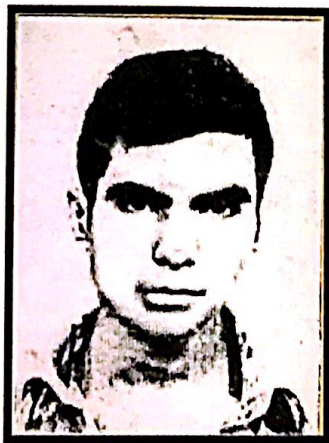
באימון מתקדם

גולני בסוף שנות ה-70

חטיבת גולני לאחר מלחמת ששת הימים (1967-1970)
בשלוש השנים הראשונות לאחר מלחמת ששת הימים, בשנים 1967-1970, פיקדו על החטיבה שני מח"טים: יונה אפרת (1966-1968) ויקותיאל אדם ז"ל (1968-1970), בתולדות צה"ל והמדינה ידועות שנים אלו בכינויים שונים: "מלחמת המרדפים", "מלחמת ההתשה", "מלחמת אלף הימים". באותן שלוש שנים נטלו לוחמי חטיבת גולני חלק עם שאר כוחות צה"ל בפעילות מבצעית רבה ביותר, של חדירות, פשיטות, סיורים אלימים, מארבים ופעילות בטחון שוטף אינטנסיבית. פעילות החטיבה נפרסה בכל הגזרות: מגיזרת קו "בר-לב" בגבול התעלה, דרך רצועת עזה, בקעת הירדן, רמת הגולן, ועד גבול הצפון ודרום לבנון. המאבק העיקרי לא היה כנגד האויב המצרי, הירדני או הסורי אלא נגד המחבלים, שהפכו את בקעת הירדן ומדבר שומרון לזירת הפעילות העיקרית. במאי, יולי ואוגוסט 1969 ביצעו חיילי חטיבת גולני שלוש פשיטות בגיזרת עמק בית-שאן: פשיטה על הכפר הירדני אליבס, על מוצב ה"חרוט" (בגיזרת אשדות-יעקב) ועל תעלת העיור הירדנית ממזרח לגבול הבינלאומי.

אמהות שרות, אמהות שרות:
"אחלף רעם עתק, בומיה חכקה.
כחוצת הריקס צעבו בשורות
פנסים אבומי זקן.

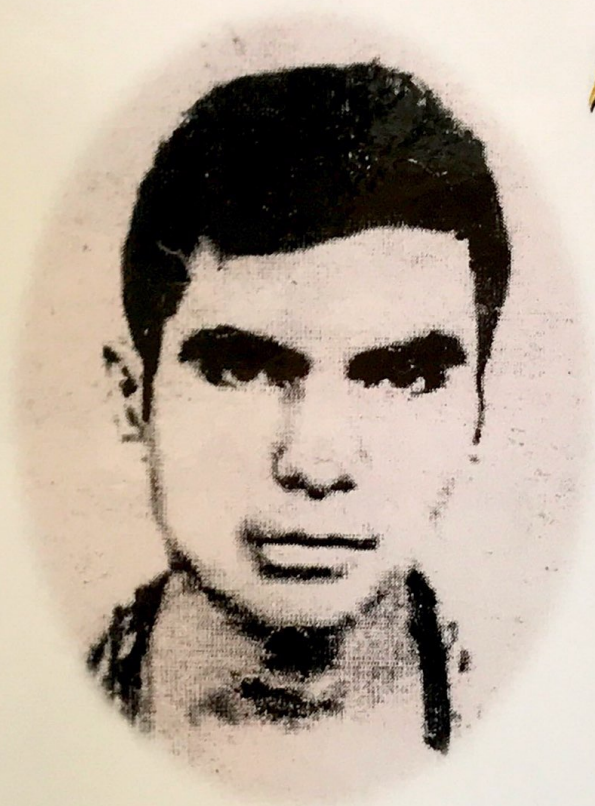
סתיו אונש, סתיו יזע וזכא מעחם,
ומטר כזי אחרית וראש,
וכזי ער כחזון, וכזי אור כעלזים.
שרות אמהות - שזש.

ואומרת אחת: "ראוניהו כעת,
אונשק בו כזי אצכיע קטעה וצפוח.
אונה מוהצכת כים השקט,
וכני תזי עז ראש התורן.
ואומרת שנה: "כני גבול ושתק,
אני פה כותעת שז חז צו תפרת.

הזא חזיק בשבות, הזא יזע עב כאן.
הזא עשא כזיכא כבור עפרת.
והזא השזישית כעניה תעה:
"זכא היה זי יקר כמוהו!
איכה אכב זקראתו וזיע חאהז
אזיע זרעת איפה הזל!

אז הככי חחלף את ריסיה שזיה,
ואזי עוב זכא נח, ואזי...

הזא מוהב כגשקות, כנזיר משוחח
את עתיכ עולמכ, אזיה.

גוטשטיין יששכר ז"ל

1953-1970

